

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ЗЫДАНЬНЕ УСЕБЕЛАРУСНАГА ВЫКЛНДАЧАГА НАМІСТУ ГАЗЕТАУ.

ТРЭЦІ ГД ВЫДАНЬНЯ.

Штодзенна газэта.

№ 284 (689). Пятніца, 22-га сінняжня 1921.

Пілсудчына затымалася.

Першы штурм энэкаўскай прэ-
віцы на Пілсудзкага скочыўся на-
дачна.

Забойства Нарутовіча мела выні-
кі якраз вялікіх думала
гараць галава артыста Невядомска-
га і яго віраўнікоў з «Хіені».

Замест таго, каб навясці паніку
на Пілсудзкага і на «лявіцу», за-
бойства Нарутовіча злучыла «ляві-
цу» ад Пілсудзкага і П.П.С. да радыкаль-
ных саланскіх груп.

Утварыўся часовы ядлы фронт
супроты «Хіені», і пават пан Ві-
тас, які сядзеў на двух креслах,
на «хіенавесім» і на «вызваленскім»,
пасля забойства адважыўся скла-
зець, што з тымі, у якіх рукі ў
крыўі, ён на згоду на пойдзе. Ми-
шчанства і дробная буржуазія, на-
пужана выстралам у Нарутовіча і
нападчыўша ў гэтых здарэнні па-
чатак грамадзянскай бойкі, адвар-
нулася ад «хіенавесі»...

У гэты самы час Пілсудзкі се-
браў зношнія свае сілы і даў адпор
свайм канкурентам.

Зволінен з пасады Галілер, па-
чаліся арысты «Розву», зволінен-
ня з пасад пан начальнік дэфэн-
зіі Снэрскі і яшчэ шмат з «адмі-
ністрацыі», якія патурала нарасташ-
чому польскому фашызму і па-
громным настроем.

Дэмакратычны певень, хоць і з
абшытым хвастом, можа лічыць
себе падбядзіцелем.

Пан Пілсудзкі зноў узгуй у свае
рукі лейцы.

Панершэ, ён сам стаў начальні-
кам генэральнага штабу польскай
арміі.

Падругое, свайго прыхільніка га-

нэрала Сіборскага ён назначыў
старшыню міністру.

Пілсудчына такім чынам затрыма-
лася. Першым вылікам падзеи Піл-
судзкага зьяўлюючы выборы новага
праздынта, якія адбыліся 20-га
сінняжня. З выстаўленых двух канды-
датаў, пан Мараўскага ад эндэці і п.
Вайцяхоўскага ад «лявіцы», апошні

зразу атрымаў большасць галасоў
(298), у той час, як пан Мараўскі
атрымаў толькі 221 голас.

Вылікі галасавання гаворыць аб
тым, што «лявіца» згаварылася,
чаго на было прыметна 9 сінняжня.
Нават тыя дэпутаты, што 9 сінняж-
ня утрымлівалі ад галасавання і не
далі белыя запіскі, прымалі ўзде-
у выбараў. Пан Вайцяхоўскі атры-
маў на 20 галасоў больш, чымсь
Нарутовіч. Гэта, каваленне, зусім не
значенне, што пан Вайцяхоўскі, так
сама малавідомыя палітыкі, у двадцать
разоў мацнейшы за Нарутовіча.
Выбраны тымі ж галасамі, што і
Нарутовіч, пан Вайцяхоўскі насе-
з сабою тыя ж самыя адзнакі «па-
зору Польшчы», як і Нарутовіч.

Магчыма, што Вайцяхоўскага не
забоўць, што ён застанецца прэ-
зыдентам на больш дуўгі час.
Але прычыны, выклікаўшы палі-
тычныя крэі, засталіся. А гэта
значенне, што ў тых ці іншых фор-
мах палітычныя крэі выбухне зноў
з яшчэ большаю сілай...

Заднінем рабочай клясы з'яўля-
еца выкарыстак гэтыя зачагнү-
твы крэі для пашырэння рэва-
люцыйнага і класавага руху і ства-
рення яднага рабочага фронту.
каб у надыходзячыя рапучы момант
захарці дзяржаўныя справы ў

з'яўліся рабочай клясі.

У ПОЛЬШЧЫ

Адозвы Камуністычнай
Партыі Польшчы і Саюзу
Праletарыяту.

12-га сінняжня саюз праletарыяту
фораду і ўсіх выпускнікаў у Варшаве
адозву пад назваю: «На барацьбу
з буржуазнай рэакцыяй!». Адозва
заклікала польскія праletарыяты
выступіць польскім фронтам пропіц
польскім фашызмам. Адозва была
справілена ўрадам.

13-га сінняжня Камуністычнай
Партыі Польшчы выдала адозву
пад назваю: «На барацьбу з насту-
пам капіталізму!». У гэтай адозве
КПП указаў, што аднадэйнай за-
бастоўкай варшавскага праletарыяту
12-га сінняжня з'явілася малгутні
выяўленнем пратесту рабочых про-
фіяў падымаючай голаву буржуазнай
рэакцыі. Аднака, — гаворыцца далей
у адозве — было бы абмілкою ду-
шы, што спраба абарони рабочай
клясы ад наступу фашыстаў пан-
чаліца гэтай аднадэйнай забастоў-
кай. Буржуазія пачала плавновую
барацьбу пропіц рабочай клясі.

ВАРШАВА, 20-12. Народны сход
(дэпутаты сойму, сенату) большасцю
298 галасоў выбраў прэзыдента
рэспублікі Вайцяхоўскага. Канды-
дат нацыяналь-дэмакратам Мараўскі
атрымаў 221 голас.

Магчыма і з'яўліла ўладу, пасля та-
го, як гэтыя элементы традыціі для
значенчын апоры і падтрымін-
ня. Наступлівую буржуазію праletar-
ыяты павінен прапанаваць сваі аднадэйні
пары. Гэты Зыезд служыць на-
толькі датою захопу ўлады рабочаю
клясю, але і датою аўнага пера-
ходу меншавікоў і эсераў у табар
контр-рэвалюцыі.

Трэці Зыезд Саветаў адчыніўся
10-га студзеня 1918 году. Прай-
лі два месяцы з лішком пасля на-
стрычнікавага пасаўніцтва.

За гэты час было распушчана
Установчая Сабраньне, гэта значыць,
за два прышоўшыя месяцы была вы-
кончана з рэвалюцыйнага ўзялку ад-
на з формаў ўлады, якая датуль
лічылася найбогацішым дасягненнем
рэвалюцыйнага народу. Быў учынен-
нага кровава па арганізацыі Савец-
кай ўлады, быў распачаты мірныя пе-
рэгаворы у Бярэсці.

Парыяд ад 3-а да 4-га Зыезду
прайшоў у палітычнай барацьбе з
меншавікоў Аўстрый і Нямеччыны.
3-га марта мы быў вымушаны
падпісаць у Бярэсці мір, прадыкто-

Праletары ўсіх краёў, злучыцесь

Копіт нумару — 15 руб. (вып. 22 г.)

Падлісная плата —

Звычайная — 400 р. льготная — 300 р.

Плата за абвесткі — 500 руб. за разок пяцітаго

Сынешніх — на 50% дарожкай.

Плата за публікацыю аб страже дакумента:

для члену савету — 700р.

для іншых грамада — 1500р.

Чырвоны і утрыманіц Сав. Задзінскі — дарожка.

Падлісна і абвесткі прымаючы в Конгрес

агенцтве пры Дзяржаўным Выдавецтве.

(Менск, Петрапаўлаўская, 9).

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:
МЕНСК, Захар'іўская, 97.

Х-ты Усеяўсейскі Зыезд Саветау.

Дзесяць зъездау.

Дзесяць зъездау — дзесяць вех, ад-
значаючыя шлях рэвалюцыйнай ба-
рацьбы ад пачатку рэвалюцыі ў лю-
тым 1917 году да сігнаў ёшчэнага дна
Валікай Праletарскай Рэвалюцыі.

Трэція чэрвені 1917 году саб-
раўся першы Зыезд Саветаў у Ра-
бочых і Салдацкіх Дэпутатаў.

К гэтаму моманту ўжо адбывалася
дэволігія ўсіх глыбокая дыферэнцыяція
і паміж рэвалюцыйных, так і кантр-рэ-
валюцыйных партый.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Пяты Зыезд Саветау увайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

фактара, на міжнароднай арэне.

Дзесяці зъездау ўвайшоў

у гісторыю, як дата паўстання ле-
вых сацыялістаў — рэвалюцыйнага

Беларусь за моронам

«Наша Будучына»

У Вільні, замест зачыненай цікавай беларускай газеты «Беларускія Ведамасці», пачала выхадзіць новая газета пад назвай «Наша Будучына».

Першы нумар газеты вышаў 8-га снежня г. г. Рэдактар выдаўца газеты—А. Амельяновіч.

Эміграцыя за мора.

(Пісмо з Данцигу).

Цікавое становішча, у якім апынулася беларуская працоўная група пасля далучэння да Польшчы Задній Беларусі, вызвала сільную эміграцыю ў іншыя краі, асабісту Амерыку.

Едуць у Амерыку ўсе тыя, хтоя можа перанесці іх жыхарскіх земельных варункаў ў Башкіршыны, хто па маці мацымасці і трываласці вісці барацьбу са злодкамі над усім родным; едуць да сваіх земель і знёмы ў Амерыку.

Праз Данциг, як адзіны польскі порт, усе часцей і часцей праходзяць цэлыя партыі беларусаў — у Беларускіе Інфармацыйнае Бюро ў Данцигу штодзённа въвітаеца адзін другі дзесятак эмігрантаў-беларусаў.

Сярод гэтых эмігрантаў весьць шмат вярнуўшихся з Савецкай Рэспублікі ў родны краі і нашоўших трамсавую замлю і хату ў руках польскіх калёністў; у каго з такіх піщастых бежанцаў быў сваіх ў Амерыку, дык адзіны выхад для іх быў эмігравація зноў на чужіну з крыжай у душы. Але весьць і такіх, якія вярнуўшися з Амерыкі хадзілі загасцідарыць на сваіх загоўях. Але пісцічы стогі сваіх суседзей вісікоўшай і пабачыўшы гаумельне ўсаго роднага, прасльедаваньне беларускіх культурных прайаў, варгаўца ў Амерыку, якія дае больш матэрнага і маральнага зদоведення, як падняволеная Башкіршына.

Шмат хто выехае ў Аргентыну, Бразылію, Мексику, Венесуэлу і іншыя старонкі Паўднёвой Амерыкі, куды пераехаць свабодней і дзе эміграты яшчэ могуць разычываць на дапамогу з боку мясоўнага ўраду, як атрыманыя работы, зыгнанія звукі вучасткі зямлі і інш.

Шмат з гэтых эмігрантаў ужо ўлідзіўся ў Новым Свеце, але аб сваёй Башкіршыне не забываецца. Яны ядваюць ў гурткі па мясцовасцях Башкіршыны і жывуць не інтаресамі. Апошнія балючыя падзеі ў Беларусі яшчэ пачыненні збліжаюць эмігрантаў. У Злучаных Штатах, дзе ўжо дайней быў вялікі беларускі пачыненіца адраджэнскі беларускі рух, іх у недзялі будучыне, трэба спадзівацца, выльеца ў пяновую працу, у мноную агітацыю.

Деяць нашу замельку.

Міністэрства вайсковых спраў прыступае да ўкладання сілікі кан-

дыдату на жаўнерскія надзеі ў такіх завоівах Усходніх Краёў на 1923 год.

З Косаўскага павету паведамляюць, што майстак «Св. Воля» распартрэліўся для асаднікаў на 1923 г. Адзін з іх Серацкі з пад Варшавы ўжо прыехаў і пашыўшыся пабіў сваіх гаспадараў, дзе кватарус, — Гауса і сына ў вёскі Ігнавічы.

Эміграцыя за мора.
(Пісмо з Данцигу).

Цікавое становішча, у якім апынулася беларуская працоўная група пасля далучэння да Польшчы Задній Беларусі, вызвала сільную эміграцыю ў іншыя краі, асабісту Амерыку.

Едуць у Амерыку ўсе тыя, хтоя можа перанесці іх жыхарскіх земельных варункаў ў Башкіршыны, хто па маці мацымасці і трываласці вісці барацьбу са злодкамі над усім родным; едуць да сваіх земель і знёмы ў Амерыку.

Праз Данциг, як адзіны польскі порт, усе часцей і часцей праходзяць цэлыя партыі беларусаў — у Беларускіе Інфармацыйнае Бюро ў Данцигу штодзённа въвітаеца адзін другі дзесятак эмігрантаў-беларусаў.

Сярод гэтых эмігрантаў весьць шмат вярнуўшихся з Савецкай Рэспублікі ў родны краі і нашоўших трамсавую замлю і хату ў руках польскіх калёністў; у каго з такіх піщастых бежанцаў быў сваіх ў Амерыку, дык адзіны выхад для іх быў эмігравація зноў на чужіну з крыжай у душы. Але весьць і такіх, якія вярнуўшися з Амерыкі хадзілі загасцідарыць на сваіх загоўях. Але пісцічы стогі сваіх суседзей вісікоўшай і пабачыўшы гаумельне ўсаго роднага, прасльедаваньне беларускіх культурных прайаў, варгаўца ў Амерыку, якія дае больш матэрнага і маральнага зদоведення, як падняволеная Башкіршына.

Шмат хто выехае ў Аргентыну, Бразылію, Мексику, Венесуэлу і іншыя старонкі Паўднёвой Амерыкі, куды пераехаць свабодней і дзе эміграты яшчэ могуць разычываць на дапамогу з боку мясоўнага ўраду, як атрыманыя работы, зыгнанія звукі вучасткі зямлі і інш.

Шмат з гэтых эмігрантаў ужо ўлідзіўся ў Новым Свеце, але аб сваёй Башкіршыне не забываецца. Яны ядваюць ў гурткі па мясцовасцях Башкіршыны і жывуць не інтаресамі. Апошнія балючыя падзеі ў Беларусі яшчэ пачыненні збліжаюць эмігрантаў. У Злучаных Штатах, дзе ўжо дайней быў вялікі беларускі пачыненіца адраджэнскі беларускі рух, іх у недзялі будучыне, трэба спадзівацца, выльеца ў пяновую працу, у мноную агітацыю.

Деяць нашу замельку.

Міністэрства вайсковых спраў прыступае да ўкладання сілікі кан-

дыдату на жаўнерскія надзеі ў такіх завоівах Усходніх Краёў на 1923 год.

З Косаўскага павету паведамляюць, што майстак «Св. Воля» распартрэліўся для асаднікаў на 1923 г. Адзін з іх Серацкі з пад Варшавы ўжо прыехаў і пашыўшыся пабіў сваіх гаспадараў, дзе кватарус, — Гауса і сына ў вёскі Ігнавічы.

Эміграцыя за мора.
(Пісмо з Данцигу).

Цікавое становішча, у якім апынулася беларуская працоўная група пасля далучэння да Польшчы Задній Беларусі, вызвала сільную эміграцыю ў іншыя краі, асабісту Амерыку.

Едуць у Амерыку ўсе тыя, хтоя можа перанесці іх жыхарскіх земельных варункаў ў Башкіршыны, хто па маці мацымасці і трываласці вісці барацьбу са злодкамі над усім родным; едуць да сваіх земель і знёмы ў Амерыку.

Праз Данциг, як адзіны польскі порт, усе часцей і часцей праходзяць цэлыя партыі беларусаў — у Беларускіе Інфармацыйнае Бюро ў Данцигу штодзённа въвітаеца адзін другі дзесятак эмігрантаў-беларусаў.

Сярод гэтых эмігрантаў весьць шмат вярнуўшихся з Савецкай Рэспублікі ў родны краі і нашоўших трамсавую замлю і хату ў руках польскіх калёністў; у каго з такіх піщастых бежанцаў быў сваіх ў Амерыку, дык адзіны выхад для іх быў эмігравація зноў на чужіну з крыжай у душы. Але весьць і такіх, якія вярнуўшися з Амерыкі хадзілі загасцідарыць на сваіх загоўях. Але пісцічы стогі сваіх суседзей вісікоўшай і пабачыўшы гаумельне ўсаго роднага, прасльедаваньне беларускіх культурных прайаў, варгаўца ў Амерыку, якія дае больш матэрнага і маральнага зদоведення, як падняволеная Башкіршына.

Шмат з гэтых эмігрантаў ужо ўлідзіўся ў Новым Свеце, але аб сваёй Башкіршыне не забываецца. Яны ядваюць ў гурткі па мясцовасцях Башкіршыны і жывуць не інтаресамі. Апошнія балючыя падзеі ў Беларусі яшчэ пачыненні збліжаюць эмігрантаў. У Злучаных Штатах, дзе ўжо дайней быў вялікі беларускі пачыненіца адраджэнскі беларускі рух, іх у недзялі будучыне, трэба спадзівацца, выльеца ў пяновую працу, у мноную агітацыю.

Деяць нашу замельку.

Міністэрства вайсковых спраў прыступае да ўкладання сілікі кан-

дыдату на жаўнерскія надзеі ў такіх завоівах Усходніх Краёў на 1923 год.

З Косаўскага павету паведамляюць, што майстак «Св. Воля» распартрэліўся для асаднікаў на 1923 г. Адзін з іх Серацкі з пад Варшавы ўжо прыехаў і пашыўшыся пабіў сваіх гаспадараў, дзе кватарус, — Гауса і сына ў вёскі Ігнавічы.

Эміграцыя за мора.
(Пісмо з Данцигу).

Цікавое становішча, у якім апынулася беларуская працоўная група пасля далучэння да Польшчы Задній Беларусі, вызвала сільную эміграцыю ў іншыя краі, асабісту Амерыку.

Едуць у Амерыку ўсе тыя, хтоя можа перанесці іх жыхарскіх земельных варункаў ў Башкіршыны, хто па маці мацымасці і трываласці вісці барацьбу са злодкамі над усім родным; едуць да сваіх земель и знёмы ў Амерыку.

Праз Данциг, як адзіны польскі порт, усе часцей і часцей праходзяць цэлыя партыі беларусаў — у Беларускіе Інфармацыйнае Бюро ў Данцигу штодзённа въвітаеца адзін другі дзесятак эмігрантаў-беларусаў.

Сярод гэтых эмігрантаў весьць шмат вярнуўшихся з Савецкай Рэспублікі ў родны краі і нашоўших трамсавую замлю і хату ў руках польскіх калёністў; у каго з такіх піщастых бежанцаў быў сваіх ў Амерыку, дык адзіны выхад для іх быў эмігравація зноў на чужіну з крыжай у душы. Але весьць і такіх, якія вярнуўшися з Амерыкі хадзілі загасцідарыць на сваіх загоўях. Але пісцічы стогі сваіх суседзей вісікоўшай і пабачыўшы гаумельне ўсаго роднага, прасльедаваньне беларускіх культурных прайаў, варгаўца ў Амерыку, якія дае больш матэрнага і маральнага зদоведення, як падняволеная Башкіршына.

Шмат з гэтых эмігрантаў ужо ўлідзіўся ў Новым Свеце, але аб сваёй Башкіршыне не забываецца. Яны ядваюць ў гурткі па мясцовасцях Башкіршыны і жывуць не інтаресамі. Апошнія балючыя падзеі ў Беларусі яшчэ пачыненні збліжаюць эмігрантаў. У Злучаных Штатах, дзе ўжо дайней быў вялікі беларускі пачыненіца адраджэнскі беларускі рух, іх у недзялі будучыне, трэба спадзівацца, выльеца ў пяновую працу, у мноную агітацыю.

Деяць нашу замельку.

Міністэрства вайскowych спраў прыступае да ўкладання сілікі кан-

дыдату на жаўнерскія надзеі ў такіх завоівах Усходніх Краёў на 1923 год.

З Косаўскага павету паведамляюць, што майстак «Св. Воля» распартрэліўся для асаднікаў на 1923 г. Адзін з іх Серацкі з пад Варшавы ўжо прыехаў і пашыўшыся пабіў сваіх гаспадараў, дзе кватарус, — Гауса і сына ў вёскі Ігнавічы.

Эміграцыя за мора.
(Пісмо з Данцигу).

Цікавое становішча, у якім апынулася беларуская працоўная група пасля далучэння да Польшчы Задній Беларусі, вызвала сільную эміграцыю ў іншыя краі, асабісту Амерыку.

Едуць у Амерыку ўсе тыя, хтоя можа перанесці іх жыхарскіх земельных варункаў ў Башкіршыны, хто па маці мацымасці і трываласці вісці барацьбу са злодкамі над усім родным; едуць да сваіх земель и знёмы ў Амерыку.

Праз Данциг, як адзіны польскі порт, усе часцей і часцей праходзяць цэлыя партыі беларусаў — у Беларускіе Інфармацыйнае Бюро ў Данцигу штодзённа въвітаеца адзін другі дзесятак эмігрантаў-беларусаў.

Сярод гэтых эмігрантаў весьць шмат вярнуўшихся з Савецкай Рэспублікі ў родны краі і нашоўших трамсавую замлю і хату ў руках польскіх калёністў; у каго з такіх піщастых бежанцаў быў сваіх ў Амерыку, дык адзіны выхад для іх быў эмігравація зноў на чужіну з крыжай у душы. Але весьць і такіх, якія вярнуўшися з Амерыкі хадзілі загасцідарыць на сваіх загоўях. Але пісцічы стогі сваіх суседзей вісікоўшай і пабачыўшы гаумельне ўсаго роднага, прасльедаваньне беларускіх культурных прайаў, варгаўца ў Амерыку, якія дае больш матэрнага і маральнага зদоведення, як падняволеная Башкіршына.

Шмат з гэтых эмігрантаў ужо ўлідзіўся ў Новым Свеце, але аб сваёй Башкіршыне не забываецца. Яны ядваюць ў гурткі па мясцовасцях Башкіршыны і жывуць не інтаресамі. Апошнія балючыя падзеі ў Беларусі яшчэ пачыненні збліжаюць эмігрантаў. У Злучаных Штатах, дзе ўжо дайней быў вялікі беларускі пачыненіца адраджэнскі беларускі рух, іх у недзялі будучыне, трэба спадзівацца, выльеца ў пяновую працу, у мноную агітацыю.

Деяць нашу замельку.

Дапамажыце дзецим!

На пленуме Менскага Гарадзкага Савету 13 сіння быў заслухан даклад т. Стакоўскага аб становішчы дзіцячым дамоў, прытулкаў і садоў, дзе жывуць і выхоўваюцца дзеци-сіроты, дзеци, на маючыя ні бацькоў ні радві.

Жыхцё гэтых абыядоленых дзеци малявалася ў вельмі чорных кольерах, на што пленумам Савету быў звернута ўвага і вынесена разлочны аб водзуску больш сродкаў на дзіцячым установы, а так сама была прыната рэзлануюцца аб арганізацыі «тыдню дзіцяці» з 17 па 27 сіння.

Савецкая улада заўсёды ў першую чаргу стэрлала забясьпечыць існаванье гэтых пакрыўджавых лесам будучых грамадзян распублікі, старалася жыць іх палепшыць, чым толькі можна. Савецкаю ўладаю шмат у гэтym напрамку зроблена і робіцца цяпер. Але на зусім наладжанае эканамічнае становішча краю не дае магчымасці як сълед паставіць спраvu выхаваньня гэтых нашасных дзеци.

І вось, апрача дзяржаўной дапамогі, патрабна і невялічная лепта вожнага грамадзяніна на гэтую вайлюю і съватую справу.

Цяпер адбываецца «тыдень дзіцяці». Кожны грамадзянін павінен паставіць сабе лёзунгам—«і аднаго бяскорытульнага дзіцяці не павінна быць на вуліцы», «прытулак і дзіцячы дом—павінны быць роднаю хатай для дзеци».

На песьціць іх рука маткі і бацькі, якія жа яны адчуюць ласку шчодрай рукі грамадзянства, якія сваімі пасыльнімі ахвирою дапамо-

гуць гэтым дзецим у іх мяжкім сірочым жыцці.

Кожны рабочы і савецкі служачы нахай ведзе, што яго ахвир, якую бы выдзеліць ад мізэрнай свайгі венсіі, будзе вядома дапамогаю і радасным падарукам для бяздольных дзеци.

Гэтая дзеци рыхтуюцца быць нам зменену ва ўсіх газінах працы. Яны будуть дабудоўваць распачаты вамі будьнак. Дзеля гэтага мы павінны відавочніца аб іх, каб яны вырасыі здаровыім духам і целам, каб у іх была сіла да той цялкай працы, якай іх чакае. А сіла ў іх будзе тагды, калі яны будуть адзеты, абути і накормлены, калі будуть гадаванца ў цэлым будынку і вучынца ў съветай школе.

Дапамажыце гэтим слабым маленькім грамадзянам сёня і зын заўтра звернуць гэта з вялікім прыбыткам.

Усе гэтые спосабы зібраныя ахвир, як скарбнічны збор, ваконная наўлейкі і інш., на прымушаюць сілом ахвироўваць, але маравыя патрабуюць вас успомніць, б тых сотнях і тысячах дзеци, якія ўзяты з вуліцы і папер жыўць у дзіцячым доме і прытулку. Аб іх відоўшніца дзяржава, але аб іх павінны відавочніца і мы ўсе грамадзяніне, пакуль запошня як сълед на зможа іх забясьпечыць.

Дапаможыце—дзеци чакаюць гэтай дапамогі, дзеци пеўні, што грамадзянства аб іх памятуе, дзеци вірапяць у тое, што грамадзянства замяне ім матку і бацьку.

Дзеци скажуць чытырае дзякую. К.

Згублены:

— Рэгістрац. карт. на каня, выд. Менск. Пав. Ваен. Кам., Вык. М. М., кв. 315.

— Паши, выд. Астрашыцка-Гарадзецкі Вал. Вык. Кам., Стэфановіч К. Ф., кв. 316.

— Лічн. карт., выд. Гомельскім Пав. Ваен. Кам. № 590, Фрыдлянд, С. І., кв. 317.

— Паши, гадавы, выд. Дукорскім Вал. Вык. Кам., Гомельскага пав. Фрыдлянд С. І., кв. 318.

— Лічн. карт., выд. Койданаўскім Вал. Ваен. Адда. № 173, Агісовіч I. А., кв. 319.

— 1) Лічн. карт., выд. Прылуцкім Пав. Ваен. Кам. № 293; 2) пасъведч., выд. Прылуцкім Пав. Міліц. № 3250, Каган А. А., кв. 320.

— 1) Пасъведч. асобы, выд. Нач. вуч. Зах. чыг.; 2) лічн. карт., выд. Масіліцкім Адда. Зах. чыг., Левановича А. А., кв. 321.

— Пасъведч. асобы, выд. Народн. Кам. Унутр. Спраў № 153, Тышлер Г. Т., кв. 322.

— Лічн. карт., выд. Вялікасельскім Вал. Вык. Кам. № 3, Рыжэўскім М. К., кв. 323.

— Лічн. карт., выд. Менск. Пав. Ваен. Кам., Сагальчыка М. Т., кв. 324.

— Пасъведч. асобы, выд. Бузулуцкім Міліц. Самарск. губ., Куранецкім Б. І., кв. 325.

— Лічн. карт., выд. Менск. Пав. Ваен. Кам. № 358, Войцкі А. М. кв. 326.

— Паши, бестэрм., выд. Жодзіўскім Вал. Управ. Тоокск. пав., Віленск. г. № 377, Навіцкай К. І., кв. 327.

— Рэгістрац. карт. на каня, выд. Магілёўск. Пав. Ваен. Кам., Няхайчыка А. В., кв. 328.

— Паши, выд. Шт. Міліц. № 767, Уфланда Ф. А., кв. 329.

— Лічн. карт., выд. Хацянецкім Вал. Ваен. Адда. № 80, Сасноўскага З. А., кв. 330.

— Членск. кн., выд. Саюз. Савецк. Працаўнік. № 3328, Гоўдмана Э. С., кв. 331.

— Рэгістрац. карт. на каня, выд. Беларускім Вал. Вык. Кам., Лібата Г. С., кв. 334.

— Парт. біл., выд. за № 170545, выд. Брысаўскім Пав. Кам. Парт., Васілеўскага Э. В., кв. 335.

— Лічн. крт., выд. Смалевіцкім Вал. Вык. Кам. № 95, Сыдэрскага В. О., кв. 335.

— Круглі пачатак з надпісем на міліц. 5-га райну, выд. Барысаўскай пав. міліц., кв. 335.

— Лічн. карт. № 86, выд. Барысаўскім Вал. Ваен. Кам., Котаў С. І. кв. 335.

— 1) Паши, выд. Барысаўскай Міліц. № 915/13935; 2) лічн. карт., выд. Барысаўскім Вал. Ваен. Кам. № 80; 3) шлюби пасъведч., выд. Барысаўск. Заканс. Шульмана А. М., кв. 335.

— Дапрызын. карт., выд. Барысаўскім Пав. Ваен. Кам., Капланіна Г. З., кв. 335.

— Праднадлог вы квіт., выд. Барысаўскай Загатоўч. Кант. № 370, Янушкіўскай А. Н., кв. 335.

— Прэнанлог. квіт., выд. Барысаўскай Загат. Кант. № 7, Янушкіўскай С. М., кв. 335.

— Паши, выд. Барысаўск. Міліц., Шульмана А. М., кв. 335.

— Лічн. карт., выд. Гайні-Слабодзіком Вал. Ваен. Кам. № 1885, Навіцкага Ю. К., кв. 335.

— Лічн. карт., выд. Гайні-Слабодзіком Вал. Ваен. Кам., Насеўчы І. Н., кв. 335.

— Лічн. карт., выд. Беларускім Вал. Вык. Кам. № 52, Міцкевіч В. К., кв. 336.

— Лічн. карт., выд. Слуцкім Пав. Ваен. Кам., Неранскага М. С., кв. 337.

— Лічн. карт., выд. Менск. Пав. Ваен. Кам., Выліна А. А., кв. 328(а).

— 1) Часов. пасъведч., выд. Штаб. Менск. Гар. Міліц.; 2) працоўн. карт., выд. Бірж. Працы, Хрушчава С. І., кв. 329 (а).

— Лічн. карт., выд. Астрашыцка-Гарадзецкім Вал. Ваен. Адда. № 38, Баруэскага І. В., кв. 330 (а).

— 1) Лічн. карт., выд. Свікава-Гарадзецкім Вал. Вык. Кам.; 2) рэгістрац. карт. на каня, выд. Свікава-Гарадзецкім Вал. Вык. Кам., Порат Г. П., кв. 331 (а).

— Паши, кнік. бестэрм., выд. Менск. Машч. Управ., Сырапаўцінскай В. Д., кв. 338.

У Гар. С вене.

У панадзелак, 25 сіння, з 7 гадзін увечары адбываецца пасъяджанье сэкцыі Народнай Асьветы Гарадзкага Савету.

Прысутніцтво сабору сэкцыі абавязково.

Парац дні:

1. Аб дзіцячым дамох—даклад школьнага інспектара.

2. Вягучыя справы.

Дзяржаўны тэатр.

22 сіння—вечар балету. Студвія К. Аляксютовіча.

23 і 24 сіння—вечар жыдоўскай народнай песьні М. Эпельбаума,

Бюльлетэн № 143

Менскай Мэтэоролёгічнай Станцыі

Галоўнай Фізычнай Обсэрваторыі

пры Менскай Дацьледчай Балотнай Станцыі.

За 20 га і 21-га сінення 1922 года

СТРУМЕНТ. 1 гадзіна дню. 9 гадз. вечара. 7 гадз. раніца

Барометр 743,3 м/m 735,7 м/m 742,5 м/m

Тэрмометр -0,2° 1,0° -1,4°

Максимальны тэрмометр -0,2° 1,0° 1,1°

Мінімальны тэрмометр -4,0° -0,4° -2,5°

Вільгаць шараўнаўчая 100% 96% 96%

Асадкі ў міліметрах — — 4,0

Грунтавы тэрмометр на глебіні 0,8 м. 0,7° 0,7° 0,6°

Флюгер (сіла ветра—мэтраў у сенунду)

ПД.ПД.З-1 ПД.З-3 ПД.З-1

Днём сінег і дробны даждж.

Раніцой дробны даждж.

Пасъведч., выд. Штаб. Менск. Гар. Міліц. № 6981, Гравоўскага І. Б., кв. 356.

— Лічн. карт., выд. Койданаўскім Вал. Вык. Кам. № 32, Ясючыя В. П., кв. 52 б.

— 1) Від на жахар, выд. Менск. Гар. Міліц. № 11728; 2) карт. біржы працы, Паулава Г. І., кв. 53 б.

— Лічн. карт., выд. Робскай Міліц. Чарнігіўскай г. Карпіловіча М. І., кв. 54-б.

— Паши, выд. Сымілавіцк. Мишч. Управ. Фэльдмана Д. И., кв. 55 б.

— Паши, выд. Астрашыцка-Гарадзецкім Вал. Управ. Барташовіча Е. Ф., кв. 56-б.

— Паши, выд. Штаб. Менск. Гар. Міліц. Пенаева М. П., кв. 58-б.

— 1) Часов.-пасъведч., выд. Спорц-каміт. 2) членск. кніж., выд. саюзмадыяц. і санітары працы, Сынтаржыцкай А. І., кв. 59-б.

— Пасъведч., выд. каміс. працы № 8999 ёб вызваленыі ад прымусовай працы, Камар Д. І., кв. 60-б.

— Парт.біл. № 154022, выд. Менск. Гар. Райён. Кам., Грэч К.П., кв. 61-б.

— Паши, выд. Самарскай Гар. Міліц., Удзінцова А. А., кв. 62-б.

— Паши, выд. Смарскай Гар. Міліц., Янушкін А. К., кв. 6